

Nr 161

Av herr **Magnusson** i Nennesholm, om ersättning för resa till jourapotek.

(Lika lydande med motion nr 140 i Första kammaren)

Som grund för de bestämmelser som reglerar rätten till ersättning för läkemedel ligger strävan att medborgarna skall beredas skydd mot att vid sjukdom betungas med alltför stora utgifter för läkemedel samtidigt som systemet skall inrymma möjligheter att hålla totalkostnaderna för läkemedelsförmånerna på en rimlig nivå. Samhällets insatser på detta område har successivt vidgats.

Läkemedel, varå recept utfärdats av läkare eller tandläkare, skall å apotek tillhandahållas kostnadsfritt eller till nedsatt pris. Möjligheterna att utan rätt betydande kostnader för den enskilde erhålla erforderliga läkemedel är emellertid små för patienter bosatta inom områden med stora avstånd mellan apoteken. Särskilt gäller detta inom vissa delar av landet under de tider då apoteken i allmänhet är stängda, d. v. s. efter ordinarie affärstid på vardagar, under lördagseftermiddagarna och under söndagsdygnet. Då finns endast de s. k. jourapoteken att tillgå. Av kostnadsskäl och av andra skäl har det inom stora områden av vårt land blivit allt längre mellan jourapoteken. Under icke affärstid finns på många håll läkemedel att tillgå endast på rätt betydande avstånd. Sålunda finns det i Småland exempel på läkarjourdistrikt, som omfattar fem provinsialläkardistrikt, som inte har ett jourapotek inom sitt område — och där det är 7 à 8 mil mellan jourapoteken.

Även om samhället går emellan och förbilligar själva läkemedlen, uppstår dryga kostnader för många för att få hem läkemedlen. Framför allt är detta ett stort problem för äldre och ensligt boende människor utan egna motorfordon som måste anlita andras tjänster.

Möjligheterna att snabbt erhålla läkemedel via de kollektiva transportmedlen har försämrats under senare tid på grund av den nedläggnings- och indragningsspolitik som dominerar myndigheternas agerande i fråga om offentliga kommunikationer. Bland åtgärder för att delvis lösa problemet kan diskuteras möjligheten att läkarna får ett utökat läkemedelsförråd till sitt förfogande, men detta kan inte lösa hela problemet. Starkare skäl talar för att frågan i stället löses så att ersättning skall utgå för resor till jourapotek under icke affärstid. Bestämmelserna bör utformas så att ersättning

kan utgå såväl till användande av eget fordon som då annat transportmedel måste anlitas, t. ex. taxi.

Frågan om ersättning för hämtning eller leverans av läkemedel från jourapotek bör bli föremål för utredning. Utredningen bör få i uppgift att skyndsamt framlägga förslag om ersättningsbestämmelser.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamt utredning och förslag om ersättning för bestridande av kostnader för hämtning av läkemedel från jourapotek.

Stockholm den 22 januari 1969

Arne Magnusson (cp)
i Nennesholm
